

ΠΑΡΟΥΣΙΕΣ

[Σε παρεκκλήσι πανεπιστημιακοῦ νοσοκομείου φιλικῆς χώρας, ανάμεσα σε φυλλάδια πού ἦταν ἐκτεθειμένα καὶ προσφέρονταν στοὺς ἐπισκέπτες, διακρινόταν κι ἓνα πού ἀναφερόταν στὴν Ἁγία Τριάδα σὲ προσευχητικὸ ὕφος. Ἦθελε νὰ ἐπισημάνει τὴν **παρουσία** στὸν χῶρο καὶ τὴ σημασία στὴ ζωὴ μας τῶν Τριῶν Προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος, καθὼς καὶ τὴ **συντροφιά** πού μποροῦν νὰ προσφέρουν σὲ ὅλους μας καὶ ἰδιαίτερα σὲ ἀσθενεῖς πού αἰσθάνονται ἐντονότερα τὴ **μοναξιά** τους μέσα στὸν πόνο καὶ πολλές φορές μέσα στὴν **εγκατάλειψη** τους ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου –καὶ οἱ προϋποθέσεις της– ἄς ἡχεῖ πάντοτε ζωντανὴ στὰ αὐτιά μας καὶ ὄχι σὲ ὦτα μὴ ἀκουόντων: «Ὅποιος μὲ ἀγαπάει θὰ τηρήσει τὸ λόγο μου. Κι ὁ Πατέρας μου θὰ τὸν ἀγαπήσει καὶ θὰ ἔρθουμε σ’ αὐτὸν καὶ θὰ κατοικήσουμε μαζί του» (Ἰωάννου 14, 23). Σὲ τρεῖς διαδοχικὲς «στροφές» ἀπευθύνεται μὲ οἰκειότητα στὰ τρία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος: τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε, ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει ἐφοδιάσει τοὺς πιστοὺς μὲ τρεῖς ωραῖες ἐπικλητικὲς προσευχὲς γι’ αὐτὴ τους τὴν ἐπικοινωνία: τὸ «Πάτερ ἡμῶν» (Κυριακὴ προσευχή), τὸ «Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον» (εὐχὴ Α’ ὥρας) καὶ τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε». Τρισσὴ ἐπίκληση καὶ τρισσὴ ἀνταπόκριση!

Ἡ δογματικὴ ἀποτύπωση τοῦ τριαδολογικοῦ δόγματος ἔχει λάβει ἀσφαλῶς τὴν ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητη διατύπωσή του στὸ **Σύμβολο τῆς Πίστεως** τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων Νικαίας-Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ ὀρθόδοξος χριστιανὸς εἶναι βαθύτατα πεπεισμένος, ὅτι ἐλπίδα του εἶναι ὁ Πατήρ, καταφυγὴ του ὁ Υἱός, σκέπη του τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον (εὐχὴ τοῦ Ἀποδείπνου).

(Α.Μ. Σταυρόπουλος).]

*Ἡ φιλοξενία τῶν τριῶν Ἀγγέλων ὑπὸ τοῦ Ἀβραάμ,
Ἅγιος Βιτάλιος, Ραβέννα (6^{ος} αἰώνας μ.Χ.).*

Τί είναι για μένα ό έν Τριάδι Θεός

- Είναι :** ό Πατέρας μου,
 ό Δημιουργός μου·
 μέ ντύνει μέ φῶς καί ἀγάπη·
 μέ φροντίζει·
 μέ παίρνει στά Χέρια Του·
 μέ προστατεύει καί μέ σκεπάζει.
- Είναι :** ό Αγαπημένος μου·
 ό Φίλος κι Αδελφός·
 είναι για μένα Άρτος καί Οἶνος·
 πιό καλύτερη κι ἀπό τό κρασί είναι ἡ Αγάπη του·
 ό Άνθρωπός μου
 πού μου τείνει τό Χέρι του
 καί μέ ὀδηγεῖ.
- Είναι :** ἡ Πνοή μου·
 ό κτύπος τῆς Καρδιᾶς
 πού μέ ζωοποιεῖ·
 ἀνοίγει τήν καρδιά μου·
 μέ διδάσκει νά βλέπω καί νά ἀκούω
 καί μου φανερώνει τήν Όμορφιά·
 μεσιτεύει για μένα μέ στεναγμούς,
 πού δέν μποροῦν νά ἐκφραστοῦν μέ λέξεις
 καί μέ φωτίζει.

(Αωνύμου)